

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

Quomodo agendum sit contra scrupulos, & quae eorum remedia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

233
TRACTATUS VIII.
DE CONSCIENTIÆ SCRVPLOSÆ.

REMEDII S.

Expectabam eum qui saluum me fecit à pusillanimitate spiritûs & tempestate. *Psal. 54. v. 9.*

Quomodo agendum sit contra scrupulos, & que eorum sint remedia.

PROOEMIUM.

Xpōstis utcumque causis, è quibus suam scrupuli trahunt originem, explicatisque indiciis quæ morbum hunc animi manifestè patefaciant; istud nunc agendum est, quod in accurandis corporibus solent medici, nimirum ut ad remedia tam molesto morbo conquirenda, ægræ menti sagaciter applicanda accingamur. Et quidem ad duo præcipuè video Medicos animum attendere. Primò præscribunt ægro, quid in ipsâ morbi molestiâ constituto obseruandum sit, quibus abstinendum sit cibus, quæ victui moderatio sit adhibenda, ne morbus viresumat, atque ex intempestiuo alimento crudius ingrauescat. Tum verò cum subtractâ mali materiâ, succisa est morbi vis; medicamina adhibent, quibus & ipsa morbi causa penitus detrahatur, ut sic demum integra stabilisque affecto corpori stet valetudo. Hæc prorsus à me erit obseruanda methodus. Et primò quidem dicendum est, quid agendum sit homini scrupulorum angoribus reipsâ æstuanti, & quâ ratione iis, ne malum serpat longius, sit obuiandum. Deinde scrupulorum causis manum admovebimus, eaque ex Theologorum Ascetarumque

tarumque communi consensu & præscripto dabimus medicamina, quæ si senio adhibeantur, sine ullo dubio vim intolerabilis morbi admodum infringent, & fortassis etiam, Dei aspirante gratiâ, radicem ipsam penitus tollent.

S. I.

Quisquis à scrupulis curari vult, ante omnia sibi persuadeat nullam in scrupulis esse sanctitatem: deinde se eo morbo laborare.

Dua difficultates in curanda scrupulis occurrentes proponuntur.

Operæ pretium, imò & necessarium fuit, importuni morbi tum causas & originem, tum etiam indicia diagnostica exponere. Hæc quidem, ut facile coniciat, an ægritudine illâ correptus sit: illa verò, ut morbi malitiâ ex causæ peruersitate rite perceptâ, tantò libentius de remediis sermones sibi exhiberi patiatur, eaque malo adhibeat etiam auidius. Istud enim video, duplici ex capite plerumque fieri, ut tanta in hoc morbo curando inueniatur difficultas. Primò quidem, quod eo se tactum esse, nemo facile fateatur. Secundò quod etiam ii, qui correptos sese hæc ægritudine sentiunt, sæpe sibi persuadeant, adeo nullum ei malum subesse, ut ex aduerso existiment, scrupulos præcipuæ cuiusdam sanctitatis esse indicia, aut saltem ad eam consequendam egregia adminicula: denique esse tenerioris cuiusdam & ad virtutem inflexæ Conscientiæ incitamenta & stimulos, quibus ad altioris innocentiorisque vitæ studia impensius vrgeantur.

In scrupulo passim nullus est virtutis adminicula.

Insignem enimvero errorem, astutamque Dæmonis fallaciam! non satis ei erat homines probos artibus suis intricare, nisi & specie sanctitatis, virtutisque exercendæ fucò, turpiter deciperet. Quasi verò probis esse non daretur, nisi anxii & de Conscientiæ innocentiam scrupulosè timidis, imprudenterque sollicitis. Hoc enimvero est perfectionis viam decurrere, anxium semper esse de viâ, & ad singula quæ occurrunt, hæcere mentem percussâ misereque artonitâ. Certè numquam se magis iter suum promouisse fatetur Dauid, quàm cum soluto animo, apertoque ut ait corde, viam cui insistebat alacer decurreret. Currebat inquam,